

ved Opgørelsen af forudbetalte Policelaansrenter, kan Fremgangsmaaden ogsaa anvendes ved Opgørelsen af Regnskabsforhold, der ligger uden for det egentlige Forsikringsregnskab. Saaledes kan forudbetalte, endnu ikke indtjente Abonnementsindtægter, naturligvis ud fra den Forudsætning, at Forfaldsdatiene er ligeligt fordelt over hele Aaret, opgøres efter den nævnte Fremgangsmaade, og dette Afsnit er for saa vidt af Interesse ogsaa for Regnskabsfolk uden for Forsikringsverdenen. Interessant er ogsaa Forklaringen om Præmiereservens Opgørelse ved den indirekte Forretning. Ved Behandlingen af gensidige Selskabs Egenkapital er bl. a. citeret Raadsformand Kofoeds Redegørelse for Grundkapital og Garantikapital i disse Selskaber. Herefter følger en Omtale af Fordelingen af Regnskabsperiodens Gevinst, herunder Udbetaling af Tantième, i hvilken Forbindelse der er redegjort for Aktieselskabslovens og Skadesforsikringslovens Bestemmelser herom.

Det efterfølgende Afsnit handler om Driftsregnskabet. Her vises i nogle Opstillinger de tekniske Reserver — Præmie- og Skadesreservernes — Betydning for Opgørelsen af Driftsresultatet. Der vises tillige Eksempler paa to Driftsregnskaber, hvor det første er opgjort efter Nettometoden, nærmere bestemt, at kun Præmie- og Skadesreserver for egen Regning er vist, og det andet opgjort efter Bruttometoden, d. v. s. at de tekniske Reserver for saavel egen som Genforsikringens Regning passerer Driftsregnskabet.

I et Tillæg har Forfatteren medtaget Handelsministeriets Bekendtgørelse af 31. December 1934 om Affattelse af Aarsregnskab m. v. samt Forsikringsraadets Vejledning til Brug for Udfyldelse af de Regnskabsformularer, der skal indsendes til Forsikringsraadet.

Det er svært at paavise Fejl i det foreliggende Arbejde, dertil er det for godt gennemarbejdet af Forfatteren. Selv om der ikke er Tale om en revisionsteknisk Fremstilling, vilde jeg maaske paa et enkelt Punkt stille lidt større Krav til en Kontrolforholdsregel, end Forfatteren gør det. Naar Forfatteren saaledes paa Side 114 anfører, at Gæld til Forsikringsselskaber bør være bekræftet ved Saldoanerkendelser fra Reassurandører eller Retrocedører, vilde jeg helst have forelagt en af Reassurandører respektive Retrocedører bekræftet Genpart af den Afregning, der bliver tilsendt dem fra det afgivende Forsikringsselskab.

Mit Hovedindtryk af Hovedbogholder Ole Skaarups Bog kan da i faa Ord sammenfattes derhen, at det er en god Bog og en Bog, der er Anvendelse for, og som vil være sikker paa Interesse fra saavel Forsikringsfolk som Regnskabsfolk.

Sv. Bentzen.

SCHWEIZISKE EKSPORTPROBLEMER. *Ph. Schmid-Ruedin: Exportaufrüstung*, 60 Sider. *Carl Schauwecker: Entwicklungstendenzen der internationalen Handelsbeziehungen in der Nachkriegszeit*, 34 Sider. Begge: Verlag des Schweizerischen Kaufmännischen Vereins, Zürich 1943.

Som Bidrag til Diskussionen om Efterkrigstidens Eksportorganisation foreligger en Række schweiziske Smaapublikationer, blandt hvilke der særlig skal henvises til to Pjecer, der begge udmærker sig ved den frimodige Maade, hvorpaa de drøfter Vanskelighederne.

ved Opgørelsen af forudbetalte Policelaansrenter, kan Fremgangsmaaden ogsaa anvendes ved Opgørelsen af Regnskabsforhold, der ligger uden for det egentlige Forsikringsregnskab. Saaledes kan forudbetalte, endnu ikke indtjente Abonnementsindtægter, naturligvis ud fra den Forudsætning, at Forfaldsdatiene er ligeligt fordelt over hele Aaret, opgøres efter den nævnte Fremgangsmaade, og dette Afsnit er for saa vidt af Interesse ogsaa for Regnskabsfolk uden for Forsikringsverdenen. Interessant er ogsaa Forklaringen om Præmiereservens Opgørelse ved den indirekte Forretning. Ved Behandlingen af gensidige Selskabs Egenkapital er bl. a. citeret Raadsformand Kofoeds Redegørelse for Grundkapital og Garantikapital i disse Selskaber. Herefter følger en Omtale af Fordelingen af Regnskabsperiodens Gevinst, herunder Udbetaling af Tantième, i hvilken Forbindelse der er redegjort for Aktieselskabslovens og Skadesforsikringslovens Bestemmelser herom.

Det efterfølgende Afsnit handler om Driftsregnskabet. Her vises i nogle Opstillinger de tekniske Reserver — Præmie- og Skadesreservernes — Betydning for Opgørelsen af Driftsresultatet. Der vises tillige Eksempler paa to Driftsregnskaber, hvor det første er opgjort efter Nettometoden, nærmere bestemt, at kun Præmie- og Skadesreserver for egen Regning er vist, og det andet opgjort efter Bruttometoden, d. v. s. at de tekniske Reserver for saavel egen som Genforsikringens Regning passerer Driftsregnskabet.

I et Tillæg har Forfatteren medtaget Handelsministeriets Bekendtgørelse af 31. December 1934 om Affattelse af Aarsregnskab m. v. samt Forsikringsraadets Vejledning til Brug for Udfyldelse af de Regnskabsformularer, der skal indsendes til Forsikringsraadet.

Det er svært at paavise Fejl i det foreliggende Arbejde, dertil er det for godt gennemarbejdet af Forfatteren. Selv om der ikke er Tale om en revisionsteknisk Fremstilling, vilde jeg maaske paa et enkelt Punkt stille lidt større Krav til en Kontrolforholdsregel, end Forfatteren gør det. Naar Forfatteren saaledes paa Side 114 anfører, at Gæld til Forsikringsselskaber bør være bekræftet ved Saldoanerkendelser fra Reassurandører eller Retrocedører, vilde jeg helst have forelagt en af Reassurandører respektive Retrocedører bekræftet Genpart af den Afregning, der bliver tilsendt dem fra det afgivende Forsikringsselskab.

Mit Hovedindtryk af Hovedbogholder Ole Skaarups Bog kan da i faa Ord sammenfattes derhen, at det er en god Bog og en Bog, der er Anvendelse for, og som vil være sikker paa Interesse fra saavel Forsikringsfolk som Regnskabsfolk.

Sv. Bentzen.

SCHWEIZISKE EKSPORTPROBLEMER. *Ph. Schmid-Ruedin: Exportaufrüstung*, 60 Sider. *Carl Schauwecker: Entwicklungstendenzen der internationalen Handelsbeziehungen in der Nachkriegszeit*, 34 Sider. Begge: Verlag des Schweizerischen Kaufmännischen Vereins, Zürich 1943.

Som Bidrag til Diskussionen om Efterkrigstidens Eksportorganisation foreligger en Række schweiziske Smaapublikationer, blandt hvilke der særlig skal henvises til to Pjecer, der begge udmærker sig ved den frimodige Maade, hvorpaa de drøfter Vanskelighederne.

Schmid-Ruedins lille Bog er særlig bemærkelsesværdig ved sin Kritik af de eksportfremmende Foranstaltninger i Schweiz. Man kan ikke sige, at det har skortet paa Initiativ inden for dette Omraade: Man har i Schweiz en Eksportforening (Schweizerische Zentrale für Handelsförderung) med 17 udenlandske Handelsagenturer og et Budget paa flere Mill. Frs., man har Eksportstipendiater (Handelsstipendien) og Uddannelsesstipendiater (Bundesstipendien), Udlandshandelskamre, Konsuler og Handelsbeiräte (raadgivende Sagkyndige ved Konsulaterne), Udstillinger, en 3—4 videnskabelige Institutioner, foruden Ministerierne og de diplomatiske Repræsentationer. Men Zentrale für Handelsförderung er et Uhyre med to Hoveder (i Zürich og Lausanne), der delvis desavuerer hinanden og til Gengæld ignoreres af Ministeriets Handelsafdeling; de (indirekte) statsligt lønnede Handelsagenter konkurrerer med private Firmaers Repræsentanter; Handelskamrenes Ledelse arbejder mere af »Knaphulskløe« end i konkrete Forretningers Interesse, medens de honorære Konsuler ofte er Konkurrenter til Schweizereksporthorerne o. s. v. — Omtrent al den Kritik, man kan rejse mod Erhvervsorganisationers og Myndigheders Bestræbelser for at fremme Eksporten, findes samlet hos Schmid-Ruedin, og saa er han alligevel ikke negativt indstillet over for Problemet. Han mener tværtimod, at der gøres for lidt for Eksporten (dog især i Forhold til de Penge, som Foranstaltningerne koster) og foreslaar en Reorganisering i et altomfattende »Aussenhandelsinstitut«. Dog tilføjer han, at han ved, at det i Schweiz »med Anskuelsernes Mangfoldighed ikke bliver let at faa gennemført ensartede og storstilede Forholdsregler.«

Schauwecker er af en anden Type. Vel kritiserer han ogsaa den kommercielle Udenrigstjeneste, men det ligger ham mere paa Hjerte at mane til Sammenhold inden for alle Kredse under de uhyre Vanskeligheder, han ser vokse frem af Krigens Aske. Han yder de ministerielle Embedsmænd al Honnør for den Dygtighed, hvormed de har gennemført Krigens vanskelige Handelsoverenskomster, og mener, at Fremtiden stadig vil kalde paa disses store Erfaringer, Vidtsyn, Finfølelse og Kombinationsevne. Men paa den anden Side, Staten kan kun skaffe de generelle Vanskeligheder af Vejen, det private Initiativ er den vigtigste Kraftkilde for Udenrigshandelen. Det hedder: Schweiz er ikke blevet velhavende gennem en særlig dygtig gennemført økonomisk Regulering, men gennem den enkeltes Dygtighed, Sparommelighed og personlige Initiativ. — Vanskelighederne bestaar — især for et lille Land — i at undgaa Splittelse og i at indordne den enkeltes Interesser i Helheden. En alsidig Uddannelse af de Erhvervsfolk, som skal indtage fremtrædende Pladser, anvises som en af de bedste Veje til Fremme af Helhedsfølelsen. Pjecen er saaledes mere en Appel end en Analyse, men den er ligesom Schmid-Ruedins Bog over for Tidens Problemer gennemsyret af den nøgterne Soberhed og »Redlichkeit der Gesinnung«, som giver en lille Stats Synspunkter deres egen Storhed. *E. Lynge.*

J. O. Krag og P. Gersmann: Krigsøkonomi og Efterkrigsproblemer.
Det danske Forlag, Kbhvn. 1944. 234 Sider.

To Økonomer i Administrationen har paataget sig at give en foreløbig Oversigt over de nordiske Landes Økonomi i Krigsaarene og et Udblik